ter ad abbatem et eos ſpe/ctat: ſi ad ab.ſecꝰ.h.d. Bo.

ca. VI

SI ad ſolū abbatē pertineat creatio monachoꝝ: eo defuncto nequit nouꝰ monachus a cōuētu creari. alias poterit ſi eoꝝ creatio ſpectet inſimul ad vtrūq̄.

De voto ⁊ voti redemptione. Bonifaciꝰ.viij. bitereñ.epo.

Uotum ſolennizatū per ſuſceptionē ſacri ordinis vel ꝑ ꝓfeſſionē factam alicui de religionibus ꝑ ſe. apo.approbatis dirimit matrimoniū poſt contractū.alias ſolum impedit ⁊ nō dirimit.hoc dicit.ſm Zen. ca.I

QUod votū debeat dici ſolēne: ac ad dirimēdū matrimoniū efficax nos ꝯſulere voluiſti. ¶ Nos igit̄ attēdētes ꝙ voti ſolēnitas ex ſola ꝯſtitutione eccl'ie ē inuēta: mr̄imonij vero vinculū ab ipo eccl'ie capite rex oīm cōditore ipm in paradiſo ⁊ in ſtatu innocētie inſtituente vnionē ⁊ indiſſolubilitatē acceperit: p̄ſentis declarādū duximꝰ oraculo ſanctionis: illud ſolū votū debere dici ſolēne q̄ātū ad poſt ꝯtractū mr̄imoniū dirimēdū. qd̄ ſolēnizatū fuerit ꝑ ſuſceptionē ſacri ordinis. aut ꝑ ꝓfeſſionē expreſſam vel tacitā factā alicui de religionibꝰ ꝑ ſedē aplicā approbat̄. ¶ Reliqua vero vota: ⁊ ſi quñq̄ matrimoniū impediāt cōtrahendū ⁊ q̄ātō manifeſtius ſunt emiſſa: tāto ꝓpter pluriū ſcādalum ⁊ exemplū durior penitentia trāſgreſſoribꝰ debeatur: nō tñ reſcindere poſſūt mr̄imonia poſt cōtracta.

De ſtatu regulariū. Bonifaciꝰ octauꝰ.

Moniales tacite vel expreſſe ꝓfeſſe clauſuras monaſterij exire nō poſſūt: nec alij illas intrare: niſi cauſa legitima ⁊ ſuperioris licentia interueniat. hoc dicit vſq̄ ad.§.ſane. Do. ca.I

Diuiſio ¶ Si ad. ¶ Diſtinguit duo mēbra.ſcōm.ibi: alias Emanauit ad declarationē decre.ſ.de elec. officij ⁊ eoꝝ q̄ ibi no. Io.mo.et Guil.in Spe.de ſta.mo. ver.xxi. a ¶ Pertineat.de cōſuetudine p̄ſcripta vel

Additio priuilegio: alias de iure ꝑtinet ſimul (Idē Ioh.mo.et Arch.vt dixi in tex. Io.an.) ad vtrūq̄.ſ.de his que fi. a p̄la. ca noſcit. b ¶ Creari. ſicut mortuo p̄lato ad quē ꝑtinet beneficiū colatio capitulū nō confert.ſ.ne ſe. va. c.vno.qd̄ cū iſto

Additio cōcordat. (⁊ ſm illam intelligas iſtā.ꝙ ſcʒ vbi ſolus Abbas h̄ facit licet de cōſenſu vel cōſilio monachorum illo mortuo non trāſit i caplm. Io. an.) c ¶ Ad vtrunq̄. multo fortius ſi ad conuentuʒ tm̄: ⁊ q2 de hoc articulo non dubitabat̄: iō fuit omiſſum.

Diuiſio ¶ Quod. ¶ In prima cōſultatio. In ſcda reſpōſio.ibi: Nos igit̄.que p̄mittit

Geñ.2 motiuū.ſcda.ibi p̄ſentis. ponens ſolennis voti duas ſpecies.ſcda ibi: Aūt.tertia.ibi: Reliq̄.ponit de nō ſolenni ⁊ pena trāſgreſſoris. Emanauit.ad declarationē eoꝝ que no. Io.xxvij.q.j.in p̄n.⁊.c.j. ⁊ Ber.q̄ cle.

Ad. vel vo.rurſus. (⁊ Inno.de regu.porrectū.de fri.fraternitatis ſup.§.alioq̄n. Io.an.) d ¶ Innocētie.i. an

De iſtitutione matrimonij te peccatū. Et nota ꝯ illos q̄ dicūt mr̄imoniū fuiſſe inſtitutū ꝑ hec verba: Creſcite ⁊ multiplicamini: ſʒ vt h̄ vides in paradiſo ⁊ ante peccatū inſtitutū fuit: ⁊ ꝑ illa verba ꝓthoplaſti: Hoc nunc os ex oſſibus meis ⁊c. Geñ.ij.c.in fi.⁊.xxij.q.ij.lex diuine. (vide ꝙ dixi.ſ.de fri.c.fi.ſuꝑ glo.ſimile. Ioh.an. e ¶ Sacri ordinis. vt.ſ.q̄ cle.vel vo.c.j.⁊.ij. In minoribꝫ aūt licite cōtrahit̄.vt.ſ.de cleri.cōiuga.c.j.⁊ ex eo ꝙ hic equiparat ꝓfeſſionē religionis ⁊ ſacrū ordinē: videt̄ ꝙ ſicut ꝑ ꝓfeſſionem religionis ſoluunt̄ ſponſalia de p̄ſenti: ſic ꝑ receptionem ſacri ordinis ante carnalem copulam diſſoluunt̄: ſic et alibi equiparantur iſta.xx.q.ij.c.j. et.ſ. de vita ⁊ honeſta.clerico.clericus.ſed iam diſputaui ⁊ terminaui contrarium: quod eſt hodie approbatum per conſtitutionem. Ioh.que incipit: alterationis antique ſcilicet ſponſalia de preſenti: non diſſolui per receptionem ſacri ordinis: per decre.ex parte .ij.ſ.de conuer.

Additio cōiuga.vbi etiam de hoc. (in glo.penul.ſuper qua ſcripſi opt. Hoſti. Iohan. andree.) et.xxvij.q.ij. deſponſatam.nonne eīm recipiendo ſacrū ordinem vouet ſecaſtitatem ſeruaturum in ſeculo.⁊ tamen tale votum caſtitatis in ſeculo ſeruande non diſſoluit ſponſalia de p̄ſenti vt ibi. Inducat ergo hoc fauor religionis ⁊ merito: quia alia ē cauſa monachi: alia clerici.xvj.q.j.alia. in ſolo ergo caſu expreſſo dicamus ſeparari: quod eīm nō eſt ſanctoruʒ patrū directis ⁊c.ſ.de tranſla. inter. et ſi diceremus cōtrarium iam hic non eſſet equalitas: q2 iaʒ dupliei remedio poſſet vir ſponſalia diſſoluere ⁊ mulier vnico: quia ꝓpter ſexus fragilitatem ordines recipere nō poteſt. Eſt autem ratio quare hoc ſpeciale eſt in religioſis: q2 mortui ſunt mūdo.xvj.q.j. placuit. vnde ſicut mors naturalis ſolueret ſponſalia ſic ⁊ iſta ciuilis permittente canone: de conuer.coniuga. verum.⁊.c. ex publico. que ratio deficit in clerico ſeculari.non ob. hec decre. immo potius cōcordat quia equiparat iſta quo ad dirimendum matrimoniū poſt contractū. quaſi quo ad dirimendum prius contractum paria nō ſint immo diſparia rationibus predictis. plura eīm ꝓfitendo promittit monachus: q̄ recipiendo ſacrum ordinem clericus. f ¶ Tacitam.que fit cū maior ſpōte et ſciens recipit habitum profeſſorum vbi eſt diſtinctus.ſ.titu.xxi.c.j.⁊.c.conſtitutionem.vel cum habitum indiſtinctum. (vel diſtinctū diſtinctione lateri.vt

Ad. in Cle.de ſepul.eos qui. Io.an.) ferret ꝑ annū: vt.ſ.c.ti.c.porro.⁊.c.j.⁊.c.ex pte.eo.li. g ¶ Sedē apoſtolicā.alias eīm nō poteſt: vt.ſ.de reli.do.c.vlti. ⁊ eo.ti. c.vno.ꝯ.eo.li. Io.an. g ¶ Approbatis. ergo ſi ꝓfiteatur religionem nō approbatā: ſi poſtea contrahit: tenet matrimoniū: quod verū puto etiā ſi quando profitebatur credebat illam approbatā. Et eadem ratione dico ꝙ ſi recipit quis ſubdiaconatū ab eo quē credebat epiſcopum: ſed non erat: ſi poſtea contrahat matrimoniū bene tenet: ⁊ ita terminauit. Bar.brix.ſm Tā. in queſtionibus quidam ordinatus. i ¶ Contrahendum: vt.ſ.qui cle.vel vo.rurſus. k ¶ Debeatur. Ex manifeſtatione igit̄ grauius fit peccatum.ad hoc.ſ.de penitē.⁊ remiſ.c.j.de hoc dic vt not.xxxij.q.iiij.nemo. lxxxi.di.clericus ſolus.⁊.ſ.de cele.miſ.de homine. (et xix.diſt. Anaſtaſius Archidi.).

Ericuloſo et dete/
ſtabili quorundaꝫ
monialiū ſtatui: q̄
honeſtatis laxatꝭ
a habenis et monachali mode
b ſtia ſexuſqꝫ verecundia impu
c denter abiectis extra ſua mo
naſteria nōnunqꝫ per habita
cula ſeculariū ꝑſonarum diſ/
currūt: ⁊ frequenter infra ea/
deꝫ monaſteria ꝑſonas ſuſpe
ctas admittūt: in illiꝰ cui ſuā
d integritatē volūtate ſpōtanea
e deuouerūt: grauem offenſam
in religionis obprobriū ⁊ ſcā
dalū plurimoꝝ ꝓuidere ſalu
f briter cupientes: p̄ñti conſti/
tutione ꝑpetuo irrefragabili
ter valitura ſancimꝰ: vniuer/
g ſas et ſingulas moniales pre
ſentes atqꝫ futuras cuiuſcun
qꝫ religionis ſint vel ordinis
h in quibuſlibet mūdi partibuſ
i exiſtentes ſub ꝑpetua in ſuis
monaſterijs debere de cetero
ꝑmanere clauſura. Jta ꝙ nul
li earū religionē tacite vel ex
k preſſe ꝓfeſſe ſit vel eſſe valeat
quacunqꝫ ratione vel cauſa:
niſi forte tanto et tali morbo
euidenter eaꝝ aliquam labo/
rare cōſtaret: ꝙ non poſſet cū
alijs abſqꝫ graui periculo ſeu
ſcādalo commorari: monaſte
ria ipſa deinceps egrediendi
facultas: nulliqꝫ aliquatenꝰ
inhoneſte perſone: nec etiam
l honeſte: niſi rationabilis et
m manifeſta cauſa exiſtat: ac de
illius ad quem ꝑtinuerit ſpe/
ciali licentia: ingreſſus vel ac
ceſſus pateat ad eaſdeꝫ: vt ſic
a publicis et mundanis con/
ſpectibꝰ ſeparate omnino ſer/
uire deo valeant liberius: et
n laſciuiendi oportunitate ſub/
lata eidē corda ſua et corpora
in omni ſctīmonia diligentiꝰ
o cuſtodire. ¶ Sane vt hꝫ ſalu
tare ſtatutuꝫ cōmodiꝰ valeat
obſeruari: diſtrictiꝰ īhibemꝰ:
ne in monaſterijs ordinū non
mēdicantiū aliq̄ recipiantꝰ de
cetero in ſorores niſi quot po
terūt de ipoꝝ monaſteriorūꝫ
p bonis ſiue ꝓuētibꝰ abſqꝫ pe/

Diuiſio. Ad. Ericuloſo. ¶ Jn quattuor ꝑtes diuido hanc decre. (Jo. mo. diuidit in ſeptem de prima ter/ tia et quarta: ⁊ quelibet ipſarum faciens duas Jo. an. Jn quarum prima que durat vſqꝫ ad §. ſane: ponit cauſam conſtitutionis: et conſtitutionem de clauſura moniaiiū. Jn ·ij· ſcda pre cipit vltra facul/ tates monaſteri/ orum non mendi cantium nullam recipi. ⁊ contra fa ctum irritum de/ cernit vſqꝫ ad §. verum. Jn tertia prouidet quid iu ris quādo moni/ ales habēt facere fidelitatē vel ho/ magiū tpalibus vel ſecularibꝫ do/ minis: ⁊ qñ in ec cleſiaſtico vel ſe/ culari foro cau/ ſas habēt: ⁊ hoc vſqꝫ ad §. et q̄m. Jn quarta facit ordinarios execu tores huius iurꝭ de clauſura etiaꝫ quo ad exempta monaſteria pro/ teſtando ꝙ per hꝫ in ipis exemptis quo ad alia nihil iuriſdictionis ſi/ Ad. bi vendicēt. (Et vt. ꝫ. dicit glo. pre mitte hic litteraꝫ illam cupientes ſalubriter proui/ dere. Et Archi. exponit periculo ſo: pernicioſo: deteſtabili: execrabili. Jo. an.)

a ¶ Habenis. ſimilitudinarie: ad equuꝫ qui laxatis habenis currit quo vult: de ho. dilectus. b ¶ Vere/ cundia. xxx. q. v. nec illud. ⁊. xxxiij. q. v. hec imago.
c ¶ Abiectis. ſic. ꝫ. e. li. de elec. quorundam.
d ¶ Spontanea. alꝭ nō obligarentꝭ: vt. xx. q. iij. p̄ſens clericus. ꝫ. de regula. cū viꝝ in fi. e ¶ Offenſaꝫ. xxvij q. j. nec aliqua. f ¶ Cupientes. hic incipe conſtructuꝫ.
g ¶ Preſentes. ſꝫ quō p̄ñtibꝫ monialibꝫ diſtrictior vi/ ta imponi potuit ꝯtra id. xv. q. j. nec is. xxij. q. j. integri/ tas. xx. q. iij. p̄ñs. cum ⁊ nemo creſcere compellatꝭ. lxxiiij. di. geſta. ⁊ ibi de hoc. Pōt dici ꝙ illud verum de regu/ la. ſed hic ad regulā nihil adijcitꝭ: ſed modus habitandi Ad. ſm naturam rei taxatꝭ. Jdē Jo. mo. vel dic ſupradicta ꝫa in clericis ſecularibus: in religioſis qui velle vel nol le nō habēt ſecus: quia illis poteſt ſtrictior vita induci etiā ex regula ſm Jnno. qui hoc no. de regula ſuper eo. ⁊ hoc ꝓbat iſta decre. ⁊ Cle. e. ti. ne in agro. ⁊ ꝑ hec iura patet papā circa ꝓfeſſos multū poſſe in cibis. veſtibus modo manendi ⁊ ſimilibꝰ que plus cadūt in bonis for/ tune. reſeruata tñ naturali ſuſtētatione ⁊ ſubſtantialibꝫ regule. de poſt dic: vt. ꝫ. e. cū ad monaſteriū in fine. Jn bonis aūt nature gratie vel glorie non eſt tāta pape po/ tentia: qꝺ ꝑ ſe ptꝫ. Jlla em̄ deꝰ cultus vices gerit nō trā/ ſtulit in eū. Jo. an.) ⁊ adde qꝺ dixi. ꝫ. de reg. iur. quod omnes. h ¶ Partibꝫ. q: varietas locorū iuris varie tatem regulariter nō inducit. C. de temp. in inte. reſti. l. ſupuacuā. Et no. ꝙ dicit mūdi. totius enīꝫ orbis pa/ pa tenet p̄ncipatū. ix. q. iij. cuncta ꝑ mūdū. ⁊ in ꝓemio huiꝰ lib. cū ſuis concor.

i ¶ Perpetua. non credo idem Archi. ꝙ decre. iſta tollat q̄n poſ ſent ſi vellent ad ſtrictiorem religi onem humilitatꝭ et puritatis cau/ ſa tranſire. ꝫ. de regu. licet perita inia: vt ibi. Jtem quia vna moni/ alis ad regimen alteriꝰ monaſte/ rij poſſit aſſumi. (eiuſdem religio Ad. nis ⁊ habitꝰ: qꝺ dic vt in Cle. j. de elec. Jo.) ꝫ. e. lib. de elec. nullus cū ſuis concordan. ſemꝑ em̄ erūt in clauſura.
k ¶ Profeſſe. qꝺ dic: vt. ꝫ. ti. ij c. j. et. c. conſtitu/ tionem. ſi ꝫ ꝓfeſ/ ſa ñ erat huiꝰ cō/ ſtitutiōis tpe nō tenetꝭ. l ¶ Ho neſte. vnde nec monachi ad eas accedere debent vel cū eis collo/ qui: niſi in p̄ñtia abbatiſſe ꝑ modi ca vba. xviij. q. ij. diffinimus. nec debēt eſſe monaſteria duplicia: vt ibi. ⁊ in. c. ſe. m ¶ Cauſa. ſicut in medicis Exemplꝫ barbitonſoribꝰ: ſartoribꝫ: carpētarijs cū egerint ⁊ his ponit ſimi. n ¶ Oportunitate. xviij. q. ij. diffinimus.
o Sane. Jn monaſterium non mendicantium tot ſorores debent recipi que poterunt ſine penuria ſuſten tari ⁊ vltra nō valet receptio. h. d. vſqꝫ ad §. veꝝ. Do.
p ¶ Abſqꝫ penuria. No. non dixit commode. nā in Nota quadā queſtione de facto opponebatꝭ ꝯ quaſdā monia les ꝙ eaꝝ receptio nō tenebat q: facultates nō ſufficie bant ⁊ formatꝰ fuerat articulus in hec verba: Jnten/ dit ꝓbare ꝙ ex facultatibꝰ monaſterij ſancti Petri nō poſſunt tot cōmode ſuſtentari. Oppoſui ꝙ intentio ꝓ/ bata. (Jncautū em̄ eſſet hoc ante ꝓbationē apponere Ad. ad aduerſariuꝫ inſtruendū ⁊ eſt ſi. qꝺ dixi de libel. ob. c. vi. in fi. Jo. an.) non releuabat: q: poſſet eſſe ꝙ non poſſent cōmode ⁊ tñ poſſent abſqꝫ penuria. iam em̄ di/ co ꝙ canonicus Bononien̄ de centū florenis nō poſſet cōmode ſuſtentari: ⁊ tñ de. xxv. ſuſtentaretꝭ abſqꝫ penu ria. Jdē dico de meipō: nā in illa cōmoditate inſpicitꝭ conſuetudo regionis et qualitas perſone: vnde licet nō poſſum commode ſuſtentari: tamen poſſum ſine penu/ ria. Penuria em̄ ſm deriuatores habet in ſe egeſtateꝫ indigentiam et defectum neceſſarioꝝ: hoc ergo voluit Penuria

cõſtitutio ꝙ ꝯſtitute in monaſterio non mendicantiuꝫ nõ haberẽt neceſſe mẽdicare ꝓpť neceſſarioꝝ defectũ. Si autem conſiderato antiq̃ ſtatu monaſterij vel alijs monaſterijs ciuitatis non poſſunt commode ſuſtẽtari: tñ poſſunt abſq̃ penuria: tenebit receptio: hoc em̃ ius nouũ qđ receptionẽ vitiat extendendũ nõ ẽ: et ſic obtinui. (Sint ergo cauti qui articulos formant in ponderãdo ꝟba. ⁊ fa. ꝙ dicam ĩ. de homi. c. j. ſu ꝑ. ꝟ. chriſtianoꝝ. ⁊. c. ij. in prin. ⁊ đ vſur. ca. ij. in ꝑn. Jo. an.)

toꝛẽ: vt. lxiij. di. tibi dño. vbi de h̃. g ¶ Eũ. dominũ temporalẽ. h ¶ Societate. habebit ſecum duas vel plures ex antiquis. (valet em̃ etas ad ſuſpitionẽ tollẽ dam. xviij. q. ij. diffinimꝰ in fi. ⁊. xxxiij. diſt. fraternitatis. vide ꝙ dixi poſt Hiero. de ꝑſump. cuꝫ in iuuẽtute poſt prin. Sicut ⁊ ad informationẽ moꝛũ. xij. q. j. c. j. poterit et ſecũ habere ſuum ſpiritualem patrem xviij. q. j. in decima Archi.) monachabus et capellanos ſuos et incedat honeſte. Jo. an. Ad.

Ad. a ¶ Suſtentari. de inſti. c. j. et c. auctoritate. de vi. et hone. cleri. qm̃ vt ait.

b ¶ Irrituꝫ. h̃ ſpeciale dictum videť in talibus monaſterijs feminarum: ſecus puto in monaſterijs viroꝝ. (ideꝫ Jo. mo. Archi.) licet em̃ ⁊ in illis viꝛ tra q̃ꝫ ſuſtentari poſſũt recipi non debeant: ſi tñ fuerint recepti tenebit: qꝛ et hominũ ceribus ſe miſcere: ⁊ ſibi vite neceſſaria acquirere poſſũt. de conſe. diſt. v. nunq̃ꝫ. (bene fa. qđ no. lxxxj. di. c. pe. et fa. iſte. §. ꝑ Joh. de deo q̃. lib. iij. q x. tenuit ꝙ ſi virgines dicẽtes ſe meretrices ingrediuntur monaſterium inſtitutum ad recipiendas Ad.

g nuria ſuſtentari: ſi ſecus actũ fuerit irritum decernentes.

c ¶ Verũ quãdo abbatiſſa vł prioꝛiſſa cuiuſuis monaſterij pro feudo quod monaſteriuꝫ ipſum tenet ab aliquo princi
d pe ſeu domino tẽꝑali ſibi de
e bebit homagium vel fidelitatis ſacramentũ ꝑſtare: niſi ꝙ
f per ꝓcuratoꝛem illud pꝛeſtet
g poſſit efficere apud eũ de monaſterio cum honeſta ⁊ decẽ
h ti ſocietate exire poterit: eo caſu licenter homagio facto q̃ꝫ pꝛimuꝫ commode poterit ſeu fidelitatis pꝛeſtito ſacramen
i to: ad ipſum monaſteriũ eue
k ſtigio reuerſura ſic ꝙ in fraudem reſidentie ſiue moꝛe clauſtralis nihil fiat omnino.

l ¶ Poꝛro ne moniales cauſam ſeu occaſionem habeant euagandi pꝛincipes ſeclares ac alios dños tẽꝑales rogamus requirimꝰ et obſecramꝰ per viſcera miſericoꝛdie Jeſu chꝛiſti: eiſdẽ ĩ remiſſionẽ peccaminũ nihilominꝰ ſuadẽtes ꝙ abbatiſſas ipſas ⁊ pꝛioꝛiſſas ac moniales q̃ſcunq̃ monaſterioꝝ ſuoꝝ curam adminiſtrationem negociaue gerẽtes quibuſcunq̃ noĩbus cenſeanť per ꝓcuratoꝛes in ſuis tribunalibꝰ ſeu curijs litigare ꝑmittant: ne ꝓ cõſtituendis ꝓcuratoꝛibꝰ: qui atoꝛnati in
m aliquibꝰ ꝑtibus nuncupanť ſeu alijs hmõi: eaſdeꝫ opoꝛteat euagari. ¶ Si q̃ xp̃o ꝯ pꝛeſumpſerint exhoꝛtationi huiuſmodi rõnabili atq̃ ſancte obtẽperare nolentes cũ ſit iuri cõtrariũ: ꝙ mulieres ꝑſertim religioſe ꝓ ſeipſas litigare coganť ⁊ a via deuiat ho
n neſtatis ⁊ periculũ aĩaruꝫ inducãt: ad hoc ꝑ ſuos oꝛdinarios eccl'iaſticos cẽſura eccleſiaſtica compellanť. ¶ Ep̃is aũt ⁊ alijs ꝑlatis ſuꝑioꝛibꝰ ⁊ inferioꝛibꝰ q̃buſcũq̃ iniungimus: ꝙ ⁊ ipi cauſas ſeu negocia que ꝑfate moniales habebunt agere coꝛaꝫ ipſis aut in curijs eoꝛũdẽ ſiue ſint homagia fidelitatis ſacramenta lites vel q̃cq̃d aliud ipſa ꝑ procuratoꝛes earũ fieri faciant ⁊
o tractari. ¶ Et qm̃ parũ eẽt
p cõdere iura niſi eſſent qui ea
q executioni debite demanda
r rent: patriarchis pꝛimatibus archiepiſcopis et epiſcopis vniuerſis diſtricte in virtute ſancte obedientie ſub obteſtatione diuini iudicij ⁊ intermi natione maledictionis eterne ꝑcipiendo mãdamꝰ: q̃tenus eoꝝ q̃libet in ciuitate ac dioceſi ꝓpꝛia in monaſterijs monialiũ ſibi oꝛdinario iure ſub

l ¶ Eueſtigio: id eſt ſtatim vel continuo. (idem Ad. ꝟbũ. ff. de nego. geſt. diuoꝛtio pꝰ pꝛin. Jo. an.)

k ¶ Fꝛandem. ſic. ĩ. de iudi. mulieres. ſed ibi pena excõicationis imponiť hic nõ: foꝛte rõ fuit iudicialis auctoꝛitaſ ꝓpť quã ibi magis delinquiť.

Poꝛro. ¶ Cõpelluńť domini tꝑales ꝑ cẽſurã eccleſiaſticã vt in ſuis curijs admittant abbatiſſas ꝑ ꝓcuratores litigare: eccleſiaſtici vero in tẽpoꝛalibꝰ ⁊ ſpũalibꝰ eoꝝ ꝓcuratores admittere debẽt. h. d. vſq̃ ad. §. ⁊ qm̃. Do.

m ¶ Partibus. anglicoꝛũ: et noꝛmanoꝛũ: et volebãt foꝛte ꝙ licet poſſent ꝑ ꝓcuratoꝛẽ agere: tñ illos haberẽt ꝯſtituere in ꝑñtia iudicꝭ ⁊ releuare ⁊ cauere. Jo. an. n ¶ Inducãt. merito igiť potuit papa ſuꝑ hoc legẽ dare: ad idẽ. ĩ. de fo. cõpe. c. vi. ⁊ de iureiuran. lꝫ ĩ. de ſen. excõ. decernimꝰ. o ¶ Tractari. Sꝫ nonne h̃ eſt ius cõe oĩm mulieꝝ ꝙ ꝑſonaliter nõ trahanť ad iudiciũ. ĩ. de iudi. mulieres. ſic ꝙ non trahanť inuite: ſꝫ iſte nõ debẽt etiã volẽtes trahi vt ibi i. §. ceteꝝ. ⁊ h̃.

solas meretrices penitentes: ⁊ non alias nõ teneat receptio: nec poſſum ibi ſaluari fraude durante: qua reuelata inde debẽt expelli. Jo. andree.) c Verum. Abbatiſſe ꝑncipibꝰ ſecularibꝰ ad fidelitatis ſacramentuꝫ ꝑſtandis aſtricte ſi nõ pñt ꝑ ꝓcuratoꝛem iurare ꝑſonaliter exeundo monaſterium inrabũt abſq̃ dilatione ad monaſterium redire. h. d. vſq̃ ad. §. poꝛro. Do.

d ¶ Tempali. in eccl'iaſtico em̃ ſecus: quia ille de neceſſitate illas ꝑ ꝓcuratoꝛem ad hoc faciendũ admittere debet. ĩ. e. §. epiſcopis. e ¶ Homagiũ. ꝯ. ĩ. de reg. iur. c. vi. So. ꝓ ſpũalibꝰ nõ ꝑſtať homagiũ: qꝛ illud ẽ ſimonia. ĩ. đ ſimo. ex diligẽti. ſꝫ ꝓ tꝑalibꝰ iuriſdictionibꝫ vel ſitibꝫ bñ ꝑſtať: ⁊ ſic intelligiť h̃: ad hoc. xviij. di. ſi ep̃us. ⁊. ĩ. e. li. de ap. romana. §. debet. in autẽ. quõ op. ep̃os. §. illud. f ¶ Pꝛeſtet. ⁊ ſic iuratur per ꝓcura

o Et quoniam. Oꝛdinarij locoꝝ in ſubiectis monaſterijs ꝓpꝛia in exemptis apo. auctoꝛitate clauſurã ꝓcurare debẽt: nec eſt ꝓpter h̃ in alijs caſibꝰ iuriſdictio in exemptos ſuꝑ attributa. h. d. Do. q ¶ Demandarent. ĩ. eo. li. de elec. vbi periculũ. §. ꝑterea. ⁊. ff. de oꝛi. iur. l. ij. §. poſt originẽ. r ¶ Pꝛimatibꝫ. iſta ſunt nomina diuerſa tñ idẽ ex offi. xcix. di. c. j. (Archi. ſatꝭ hic Ad. inſtar in his reperẽs ꝙ le. ⁊ no. xxj. diſ. cleros. poſt pri.

dicit aũt ꝙ de illis patriarchis loqͥ͂ hic: de q̃bꝰ.ſ̃.de p̃/
uil.antiq̃.de patribꝰ aũt habet̃.xviij.diſt.c.j.lxv.diſ.de
pſona.iij.q.vj.ħ q̃ppe.vj.q.iiij.ſi inter.xxiij.q.iiij.ſicut
excellentiã.de ma.⁊ obe.c.fi.de dila.c.fi.Jo.an.)
a Sua auctoritate qđ eſt.ſ̃.Jo.an. b Clauſu/
ra.facienda ꝙ eſt
ſ̃.Jo.andree.

⁊ melius eſt paucos bonos q̃ꝫ multos malos habere
miniſtros.ſ̃.de eta.et quali.c.pe.ad idem.ſ̃. eo.lib.de
reſcrip.c.ij.cum ſuis concordan. Jo.an.
f Concilium.ſ̃.eo.ti.c.vlti. g Importuna.ſ̃.
eo.li.de reſcrip.c.vlti.de conceſ.preben. deteſtanda.de
pe.di.j. importu
na.in auc̃.vt dif.
iu.in p̃n.⁊c̃.

c Secularis. xxiij.q.v.pdeſt. ⁊ exhibebit non ad p̃iudicandum ſed ad ea que deo ſunt placitra exe/quendum. ſ̃. de offi.ordi. c. j. et poſſunt ad hoc compelli.xxiij.q. v.adminiſtrato/res.
d Per hoc. pteſtatio quedã. ii.ſ̃.eo.li.de elec. vbi periculuꝫ.§. preterea.et.ſ̃. de here. ad abolen/dam in fi. ſaluo eo quod habes i Cle.c.ti.attendẽ/tes in p̃n. Jo.an.
Religionum. In prima parte. reperens ius antiquum.
Diuiſio
Ad. (Gar. faciens ſex partes.hoc ſolum ponit p pri/ma:et tertiam di uidit i duas. Sꝫ Cleri. px. et Jo. mo.faciunt quin q̃ꝫ.diuidunt ſolũ tertiam. In pri/ma cõcor.cũ glo. Sed Boati.fa/cit ſepteꝫ de ſcđa omniũ facit tres ibi: Si ꝟo.et ibi

a iectis ſua: in his ꝟo q̃ ad ro/
manã ĩmediate ſpectãt eccleſi
am ſe.apo.auctoritate.abba/
tes ꝟo ⁊ alij tã exẽpti q̃ꝫ ñ ex
empti p̃lati eccliarũ monaſte
rioꝝ ⁊ ordinũ q̃rumcunq̃ꝫ in
monaſterijs hmõi ſibi ſubie/
b ctis: ⁊ de clauſura ꝯueniẽti:
vbi nõ ẽ ip̃oꝝ monaſterioruꝫ
expẽſis ⁊ fideliũ elemoſynis:
q̃s ad ħ pcurẽt diligẽtiꝰ faci
enda: ⁊ de ip̃is monialibꝰ in/
cludendis q̃ꝫ p̃mũ commode
poterũt: puidere pcurent: ſi
diuine ac noſtre indignatio/
nis voluerint acrimoniã eui/
tare: ꝯdictores atq̃ꝫ rebelles
p cenſurã eccleſiaſticã appel.
poſtpoſita cõpeſcẽdo ĩuocato
ad hoc ſi opus fuerit auxilio
g brachij ſecularis. Per ħ
aũt in monaſterijs exemptis
ordinarij locoꝝ q̃ ad aliã nul
lã ſibi credant iuriſdictioneꝫ
vel ptãtem aliquatenus attri
butã. De religioſis domibꝰ.
Greg. x. in concilio generali
Lugduñ. Nõ licet nouũ ordi
nẽ vel religionẽ aut habitati
onis noue religionẽ creare ⁊
aſſumere: et reuocati ſunt or/
dines mẽdicãtiũ p papã non
approbati creati po ſt cõcili/
um.h.d. vſq̃ꝫ ad.§.confirma
tos.Do. ca.I
Religionũ diuerſi/
e tatẽ nimiã ne ꝯfu
ſionem induceret
f generale conciliũ
cõſulta phibitione vetauit.
g Sꝫ qꝛ nõ ſolũ importuna
petẽtiũ inhiatio illaruꝫ poſt/
modũ multiplicationẽ extor/
h ſit: verũ etiã aliquorũ p̃ſum/
ptuoſa temeritas diuerſorum
ordinũ p̃cipue mendicantiuꝫ
quorũ nondũ approbatiõis
meruere principium: effrena/
tam quaſi multitudinẽ adin/
i uenit: repetita conſtitutione
diſtrictius inhibentes: ne ali
quis de cetero nouũ ordinem
aut religionẽ adinueniat vel
k habitũ noue religionis aſſu/
l mat. Cũctos affatim reli/
m giones ⁊ ordines mẽdicãtes
poſt dictũ cõciliũ adinuẽtos
q̃ nullã ꝯfirmationẽ ſe. apo.
meruerũt ppetue phibitioni
n ſubijcimꝰ: ⁊ q̃tenꝰ pceſſerant
o reuocamꝰ. Cõfirmatos ãt
p ſedẽ eandẽ.poſt idẽ tñ cõci
liũ iuſtitutos q̃bꝰ ad cõgruã
ſuſtentationem redditus aut
p poſſeſſiones habere pfeſſio
ſiue regula quelibet interdi/

h Preſum/ptuoſa. reus eñ violate legis ha/betur qui contra legem auſus fue/rit ſperare qđ li/citũ non eſt.C.de pe.bo.ſub.l.j. in prin. contra legẽ autem eſt abſq̃ꝫ licẽtia principis nouum ordinem vel collegium in ſtituere: vt in pre di.c.⁊.ſ̃.e.c.vlt. C.de col.illi.l.j.⁊ iij.
i Repe/rita.ſic.C.de epi. et cle.reperita.C. de emen.iuſti.co. l.j.in medio.
k Habituꝫ. hoc intellige in plurimus ſimul in eodeꝫ collegio habitantibus et eandem religio/nem profitenti/bus: alias ſingu laris perſona ſe/ctas non inueni/ens et ſeorſuꝫ ha bitans nouũ ha/bitum induere ſi/bi poſſet: ad hoc xlj.diſt.parſimo/niam.
l Affatim: id eſt generaliter. (Alle.Gull. xx/ Ad.
iij.diſti.preterea

pſonis ⁊ duas de tertia: vt.ſ̃. Jo.an.) ordines mendi/
cantes inuentos poſt conciliũ nõ ꝯfirmatos p ip̃m: in/
q̃tum pceſſerũt de facto reuocat. In ſcđa pte que inci
pit ibi: Confirmatos de approbatis puidit: ꝙ profeſſo
res illorum poſſint in ip̃is remanere nullũ ad pfeſſio/
nem recipiendo loco noua non emendo: ⁊ vetera non
vendendo ſine licentia apo.ſe. irritans contra factuꝫ ⁊
excõmunicans faciẽtes contrariũ. In tertia pte q̃ inci/
pit ibi: Sane.cõſtitutionẽ dicit ad p̃dicatores ⁊ mino/
res nõ extendi ppter euidentẽ vtilitatem ip̃oꝝ: nec ad
carmelitas vel heremitas: qꝛ conciliũ p̃ceſſerunt. In q̃r
ta parte que icipit ibi: Ad hec.concedit pſonis ſingula
ribus ordinũ ad quos cõſtitutio extenditur vt poſſint
tranſire ad ordines approbatos: ſed non conuẽtus ad
conuentum ſine licentia pape. Jo. e Nimiam.pe/
ne nil immenſum bonum.in auc̃.vt determinatꝰ ſit nu.
de.in p̃n.col.j.nec in multitudine ſacrificioꝝ pplacatur
deus.xxiij.q.v.ſcriptum.de conſe.di.v.nõ mediocr it.

in fi.et hymnum primo dierum omnium et ſumme de/
us clementie. Jo.andree.) ſi dicas afatim: tunc ſignifi/
cabis abunde. Affatim dicens facunde ſignificabis.
(dicunt deriuatores ꝙ primum debet ſcribi per vnũ. f
⁊ vltima littera.n.p duplex.f.⁊ vltima littera.m.⁊ ad/
dunt verſum. Eſt afatos primi caput affatuſq̃ꝫ ſecun/ Verſus
di. Jo.andree.) m Mendicantes.reprobatur mẽ Mendici/
dicitas.xcij.diſt.diaconi.vlti. licet paupertas non ſit tas repro/
de genere malorum.xv.q.j.illa in fine. batur
n Proceſſerant.de facto. o Confirmatos.
Religioſi mendicantes per papam poſt concilium ap
probati et inſtituti non poſſunt aliquem ad profeſſio/
nem recipere domum vel locum de nouo acquirere: nec
acquiſita ſine licentia alienare nec extraneis predicare:
confeſſiones eorum audire vel ad ſepulturam admitte
re: et contrafactum non tenet: et contrafaciens excom/
municatus eſt.hoc dicit vſq̃ꝫ ad.§.ſane. Domi.
p Profeſſio: id eſt religio vel regula quam profite/